

קרמטוריום המילים הזה

שלוליות

הזמן והעבש מרפדים את נחירי
עד שלגשם אין ניחות,
והלשון לוחשת זה יבש
ומר.

אזי נגזר עלי לתלות רבוא של שלוליות על הקירות בבית
ולתליף בן בבואות כשהן אוזלות,
כשהברק נגמר,
או כשהדבק מתעייף מצעדי.

כשהן נוזלות אל המרתף לשבח בו סודות
הטל מנפיש את הריסים,
והנחשת את הפלא.
והלחות
שולחת רחמיה שיחצו את החוצץ אל המליחות.

אך אין מה שימתיק מלבד שלולית של חלב.

אין סוד
ואין תקרה.
רק מרתף רווי עבש.
רקיעות הגשמים – רעידת אדמה.
על קירי בבואה של חפש.

שְׁבִרֵי רוּחָה מְזֻדְכִּים עַל הַגּוֹף.
עַל סֵף הַחֲמוּם, בְּקוֹלָם מְזֻדְהִים בְּפָנֵי
חֶדֶר.

מִתַּחַת לְסֵף הַחֲמוּם,
הַקְּצוּוֹת מִתְכִּים אֶל מוֹצֵא הַבֶּשֶׁר.

בְּקֶשׁ מְקַרְמְטוֹרִיוֹם הַמְלִים הֵזָה
לְפָרֵשׁ עַל עֲפַעְפִּיָּה מְנִיפֹת אוֹרִים
וְלִהְיוֹת אֶת כָּל הַחֹם-צֶהָב לְכַדֵּי תְנוּעוֹת
וְעֲצוּרִים.

וְתִנָּסֶה לְהֶאֱמִין לָזֶה.
וְלַעֲרֹעַר אֶת אֲמִינוֹת הַחֲרָכִים כְּשֶׁהֵם חוֹרְצִים:
"הֵייתִי פֶעַם תָּנוּף".
נִסֶּה לְהֶאֱמִין לְשִׁסְתוּמִים.

וְאִם מְטִלָּה כֹה פְּשׁוּטָה וְזִנְיָחָה
בְּכַחַח לְהֵמָם אֶת זְרִימַת הָאוֹר הַתְּכַלְפֵּל,
חֲשַׁב מַה יִּקְרָה כְּשִׁסְנוּגִית תִּתְפָּרֵץ אֶל הַחֶדֶר,
בְּפִיָּה נִכְנָסֶת שִׁיחָה.
"שְׁלוֹם,
בְּקֶרֶב תַּחַל הַפְּסָקֶת חֲשֹׁמֶל".